

Sangtekster

Sangoversigt

01 **Hjørringvej**

02 **Det blo’ Hus**

03 **Hjemstavn**

04 **Pigen med det solsort-sorte hår**

05 **Det nyeste sort**

06 **Lille ørred**

07 **Hai fæk skyllen**

08 **De fine kommer sjældent fra Fresse**

09 **Swer’je**

10 **Lad min regning stå**

Hjørringvej

Kører med min mor ud ad Hjørringvej
Forsigtigt gennem mange slags sne
Gammelsne der tynger de alvorsfulde graner
Nysne der fyger over Bækmojen' marker
Og lægger sig på tværs af Hjørringvej

Mor er i skindjakke og hue med kvast
Jeg borer neglene ind i rattet og forsøger at holde fast
For det er vigtigt at nå helskindet frem
Når man kører med sin mor gennem rejfog
Ud ad Hjørringvej

Det er lillejuleaften lidt øst for Ravnshøj
Og mor peger på skiltet med Ribberholtvej og siger:
Ribberholt kåle te rebberne stets!
Fæjn ut å fæjn ei - søjjer ut å madrassen
Slo' kolbøtter b'jøi!

Og så griner mor og mig
Mens vi kører gennem rejfog ud ad Hjørringvej

Tider skal komme
Tider henrulle
På Hjørringvej

Og vi nærmer os Tolne og jeg siger jeg ka' huske
Vi tog til Tolne pavillonen med skolen
Og med hver sin sodavandsflaske
Og mor siger - Det gjorde vi osse

Og Sindal dukker op med Uggerby å
Mor der har fået sig en passagersædelur
Siger - Sikke fint de har pyntet hér med grangrene og stads
Er dét i Hjørring?
- Nej men vi er halvvejs ved enden af Hjørringvej

Og hele Sønderskov er til salg
Fordi de unge flytter væk
Men hvem har lyst til den slags reality-tjek
Når det er lillejuleaften
Og man kører med sin mor ud af Hjørringvej

Det blo’ Hus

Det er det sidste hus i byen
Med kakkelovn og brønd
Ét af dem Låsby-Svendsen ik’ har ku’ fået solgt
Der er ingen der ka’ huske
Hvem der malede det blåt
Det er bare sådan et bette hus der ligger og skammer sig nu
Der bor en slovener og nogle kvindfolk der inde
Og jeg skal love for de har fået gang i Det blå Hus

Biler kommer kørende ingen før har set
Der er fis-lys i vinduerne hver eneste nat
Og sådan et skilt i neon der altid blinker ”åben”
Så folk der kører forbi de er ved at køre i grøften
Der bliver ingen fred i Lugtby i hvert faldt ikke så længe
Der sker ting og sager i Det blå Hus

Nu lufter konerne hundene på den sene aftentur
Man hører ingen mandfolks træsko på fortovet mere
Mændene sidder ved fjernsynet og tar’ sig en lur
Som om de skammer sig selvom
De ingenting har gjort
Eller sidder de måske og tænker på hvordan det mon ville være
Hvis de fik sig en lille tur i Det blå Hus

Jeg ser folk gå forbi hver eneste dag
Der er kommet en helt ny måde at bevæge sig på
Kroppen den går sådan demonstrativt frem
Men nakken den vil dreje sig og kigge derhen
Fødderne går i kirke og benene går i Brugsen
Men øjnene skæver hen til Det blå Hus

Jeg selv blev født bag bakken
Jeg har altid været alene
Det passede bedst de fleste
Hvis jeg holdt mig for mig selv
Tænk at det skulle komme i så høj en alder
At man skulle gå hen og blive både brunstig og vild
Men når solen går ned over tagene i Lugtby
Så har jeg mit lille ærinde i Det blå Hus
Så går jeg en lille tur hen i Det blå Hus

Hjemstavn

Når det blæser fra vest så træerne bøjer sig
Så meget de aldrig retter sig mer’
Og når flyvesand og ski’værk fyger og ryger
Så det knaser mellem tænderne og øjnene svier
Når dét hår man lige har fået sat så det dækker
Så meget af det skallede det nu lar’ sig gøre
Det står østover så man lige med ét
Er 30 år ældre end man var lige før

Så ved jeg hvor jeg er henne
Så er jeg hjemme

Når alle dem jeg møder de kigger på mig
Som om jeg har stjålet halvanden million
Og når de ser ud som om det er et faktum
Pengene er gået fra dem hver eneste krone
Når dem man vil sælge noget til skal ha’ en kvittering
Og dem man vil købe noget af de vil ha’ pengene sort
Og når folk går i byen en hel lørdag nat
Med en ti kroner på lommen og kommer hjem
Med de otte

Så ved jeg hvor jeg er henne
Så er jeg hjemme

Når mågerne skriger højt under himlen
Og havluften kaster dem ind over land
Når naboen tar’ sig til huen og hilser
Og spør’ til min ryg når den har været slem
Når de unge de påstår at sån’t som det går
Ka’ det kun gå fremad for det ka’ ik’ bli’ værre
Og de gamle ka’ huske at alting var bedre
Dengang folk var fattige og sled sig fordærvede

Så ved jeg hvor jeg er henne
Så er jeg hjemme.

Pigen med det solsort-sorte hår

Lige uden for byen dér hvor husene slår over i land
Lå der engang en Shell-tank
Der nær havde gjort mig til en mand
Det står så klart som i aftes – det står så klart som i går
At jeg gjorde mig til grin for pigen
Med det solsort-sorte hår

Jeg kom kørende fra Bindslev
Med noget grus jeg havde købt af en mand
Jeg sku' ryge men jeg manglede en lighter
Og holdt ind for at købe sådan én
Da jeg stod i butikken og jeg så hende
Blev jeg skræmt som en tævet hund
Så jeg kom til at lette på min træsko
Og tømme den ud for lidt sand
Jeg hørte hun lavede sådan et smask med munden
Og kiggede ned på mine fødder
Det blev den eneste gang jeg så pigen
Med det solsort-sorte hår

Jeg skyndte mig at sige – en lighter tak
Og stirrede ned på mine penge
Jeg ku' mærke hun kiggede surt på mig
Jeg syntes det varede så længe
Da jeg kom ud ku' jeg se gennem vinduet
Et kvindemenneske der bøjede sig ned
Og fejede sand op efter et møgsvin
Det var pigen med det solsort-sorte hår

Jeg kørte derfra med mit grus i en fart
Jeg forsvandt så hurtigt jeg ku'
Åh sådan et fjols jeg havde været - og så klodset - åh Gud
Jeg pinte mig selv helt til Brønderslev
Jeg forbandede hvad jeg havde gjort
Eller måske ku' jeg bare ikke glemme pigen
Med det solsort-sorte hår

Så en dag jeg skulle ind til Hjørring
Ind til lægen og ha' set på en byld
Jeg holdt ind i Harken
Og købte chokolade med kirsebærfyld
Jeg vidste med mig selv jeg måtte ind og beklage
Mit svineri og nu sku' det være - og gi' chokoladen
Til pigen med det solsort-sorte hår

Jeg svingede ind på pladsen
Hvor butikken plejede at ligge
Men der var ingen Shell-tank mere
Og ingen butik at se
I stedet for en Shell-tank
Var der kommet noget der hed Jet
Bare en stor gul plade nogen havde smidt
På sådan et par stivere hen over en nat
Og nogle standere på et nøgent vindblæst hjørne
Der gabte som et åbent sår
Men ikke så meget som skyggen af pigen
Med det solsort-sorte hår

Jeg er ikke romantisk
Nok nærmest en fremskridts-mand
Hvis det ikke ka' gå må det ramle
Jeg er sådan set ligeglad
Men jeg skal aldrig ind og tanke mit diesel
Om rabatten er nok så stor
Hvor folk er for nærige til at ansætte pigen
Med det solsort-sorte hår

Det nyeste sort

De siger her er langt til byen
De spør' nervøst hvor det er et sker
De flakker utålmodigt når man tøver med sit svar
De tanker syd for Aalborg hvis ellers de har tid
De ville sikkert knapt nok opdage
Hvis Mogens kom forbi

Men der står en sten i Understed
der fortæller hvornår det bliver regn
Inden himlen åbner sig
Bliver den fugtig som et tegn

Vi voksede op ved havet
Vi lyttede til The Who
Vi var ikke så meget for The Beatles
Før John Lennon kom til Thy
Men da ham og Yoko Ono
Blev snuppet ved Fjerritslev
To på én Knallert
Syntes vi godt om Beatles alligevel

For der kommer ingen flyver hér
med en nedkastningsmanual
Men vi ender med et billede
Når vi lægger brikkerne selv

Hvorfor så jage det nyeste sort?
Fra Barcelona til Nørreport
En natsværmers møde med mit lange lys
Rammer mig med længsel som en storby-blues

De har græs mellem tænderne fra Noma
De pudser kostbare fjer
Men vi har altid haft det nordiske køkken
Til at vokse op af markerne hér
Se mågen på sin Pullert
Den mangler det ene ben
Den står kun på det andet
Nå - nu har den to igen

En dartpil midt i luften mellem kastehånd og Bull's
Er ligeglad med hvem der slap den
Fra håndled til albue og til hals

Hvorfor jage storbyens held?
Det afgår fra Waterloo og ankommer af sig selv
Vi afsøger kassen vi tar' hva' der ka' bruges
Og finder dét vi mangler til en storby-blues

Når larmen bliver til Silent Movie
og så meget er sagt
Som en ydmyg sagte summen
Fra Ulsted til Jammerbugt

Lille ørred

Lille Ørred gemt i bækken
Står du der endnu?
Det var mig der stod med snøren
Én af os var Gud
Men landevejens kaldende summen
Og pigen der var lisså glat som dig
Lille Ørred gemt i bækken
Trak os hver sin vej

Lille Ørred gemt i bækken
Står du der endnu?
Eller drev du som mig med strømmen
Lagt i rør og rettet ud

Solen gav dig pletter
Regnen gav dig ro
Lille Ørred hvis du vågner
Skrækmt af natten er vi to

Jeg har stemt på dem der snakker
Og snakket mer’ end dem
Lille Ørred på mit vindspejl
Du får mig til at længes hjem

Hai fæk skyllen

Du kommer sent du kommer tidligt
Stor i slaw’et kommer du ind
Med moget mund og skjorten krøllet
En sølle tegning af en mand

Havde du tænkt dig det var tanken
Jeg sku’ sidde i den hér stol
Og tænke på alt det slemme i livet
Mens du render ud og drikker dig fuld

Hva’ i alverden har du kørende?
Hva’ i alverden har jeg gjort
Jeg sidder og glaner hér i stuen
Som en fugl i et bur

Du kan sige jeg er en dum kælling
Smidt på Møddingen som en hund
Du bliver tosset når vi skændes
Og så holder jeg bare min mund

Du kommer sent du kommer tidligt
Nogle gange kommer du knapt nok hjem
Med klisteret mund og skjorten krøllet
Min kind får aldrig mere et klem

De fine kommer sjældent fra Fresse

Frederikshavn det er ikke din
palmestrand der gør dig eksotisk
måske for Sidney Lee men ik' for mig
en røvgevir-tatovering gør ingen kvinde erotisk
jeg synes alligevel det klær' dig bedst at være bleg

Johannes Boolsen mer' end The Beatles var min helt
havet og byen og bakkernes lyse digter
fordi vi ku' se ham bøjet over strandens sten
fra Neppen's havn og ud til Jegen
og det er:

Min sang - mit papir - min blyant
det er mig der synger'n
de fine kan grine hvis det er dét de vil
de fine kommer aldrig fra Fresse

Jeg har stået og gloet på Babylons Hængende Haver
de har hængt så længe de sikkert snart falder ned
men en troldsheks under Sæbyvejs-viadukten
er lige så botanisk – så vidt jeg kan se
og det er:

Min blomst - min stilk
min gule farve - det er mig der plukker'n
her rimer jeg ik' - men sku' den vissen
så' det min troldsheks - det' mig der puster'n
de fine vil sige det bare er ukrudt
men ukrudt er okay i Fresse

Jeg fik ørkenstøvler fra Clarks
hver den 18. marts
og stålkam i lommen da der endnu var hår
der sku' sættes
Det var Gdansk inden Perestrojka
opfandt stolthed
og Marianne Jelved kom herop op tiltede færgerne
så folk sagde:

Hva' har du gang i
pil snitter'n
hel' ærlig
Det' ik i or'n
prølli' og hør gør
ta' og daf'
sku' det vær' nåe'
det gjorde du ik' du gjorde

Det' min sang - det er mit papir
det' min blyant - det' mig der skriver'n
det' min sang - det' min blomst
det' min gule farve - det' mig der puster'n
de fine ka' grine hvis de vil
de fine kommer sjældent fra Fresse

Swer’je

Når ik’ jeg ka’ sove fordi jeg er så bange
For alt det onde i livet
Og en død måne stirrer gennem gardinet
Som et ondskabsfuldt øje fra Told & Skat
Der er lys ved min nabo
Men jeg er ikke så bange
At jeg gider at snakke med ham
Så kravler jeg ned under dynen og Lumrer
Og tætner ned langs kroppen

Og så tænker jeg på Sverige
Hvor sol står op over hvidhårede piger
Åh Sverige

Når jeg sidder ved min computer
Og skidtet går i stå
Og jeg ringer til supporteren
Og han siger jeg bare skal trouble-shoot’e systemet
Og jeg tar’ mig i at sige – javel nå sådan
Han sku’ vide jeg har trouble-shot så meget
At alt mit Krudt blev knaldet
Dengang jeg var ung og man bankede folk i byen
Til de kravlede deres vej både gule og blå

Gule og blå som i Sverige
Bygget på klipper ikke på Flyvesand som os
Oh Sverige

Dengang vi var børn rejste vi ned til Frederikshavn
Og lagde fra land med færgerne
Jeg kiggede på Pikkerbakken der forvandt
Over kølvandet og mågernes skræppen

Når jeg har siddet og set Temaaften
Om kræft i hele kroppen
Og fødderne er så kolde de ik’ ka’ varme hinanden
Og jeg rager på mig selv til jeg finder en svulst
Så tænker jeg på det er en skam jeg nu skal dø
Når jeg lige har fyldt op i min fryser
Jeg tænker på alt det skønne jeg ville ha’ gjort
Hvis jeg havde været levende i morgen igen

Så ville jeg rejse til Sverige
Og kravle op på et bjerg og kigge ned på folk
I Sverige

Men nu lukker jeg øjnene den allersidste gang
Og så ka’ de skrive når de finder mig hér i morgen:

Han gik på Flyvesand i hele sit liv
Nu hviler han på klippen
Og dér skal han blive
I Sverige

Lad min regning stå

En motorsav i skoven langt væk herfra
Fortæller dem der lytter at det er ved at være dag
Nu lukker madmor baren ballet er forbi
Men ræk mig min banjo jeg har mer' jeg vil sige
Bare fem minutter længere og så lover jeg at gå
Og så lige forresten
La' bare min regning stå

Som en sur gammel fugl i et døende træ
Sneg jeg mig indenfor i aftes for lidt selskab og lidt læ
Nu har jeg ondt af at grine i samtlige kæber og led
Mit overtøj hænger på en anden mand et sted
Svedige pander har grinet og grædt
Flakkende fakler som i Kumbernes nat
Matrosen fik mine penge - ham dér fra Luleå
Han sagde han sku' bruge dem
Så ka' vi la' min regning stå

La min regning stå - la min regning stå
Nu hvor vi er venner og timerne blir' små
Jeg skal hjem til mit kalenderliv
Og ha' vigtig-masken på
Men jeg kommer tilbage så ku' vi la' min regning stå

Nu åbner madmor døren ud til byens plads
Så morgenlys og nordsøluften overmander os
Så løgn og druk og smøger og vidunderlige rim
Flyver ud og besmitter byens heldigste børn
Jeg skal nok ruffle af hvis ellers jeg ka' gå
Men madmor – vi kommunikerer
Så ku' vi la' min regning stå

Toget på perronen maner til fornuft
Dét tog kører hen hvor de så småt har fået bugt
Med urentabel dårskab og med urentabel snak
Dér hvor ingen mer' hedder Poul og den sidste sjuft er væk
Dér hvor indviklet svindel er dét man ka' begå
Men fuck nu dét
Hvis vi ka' la' min regning stå